

בגדי זמש ועור

**שיצנת
המקור**

ת"א זמנהוף 25, כינת המלך ג'ורג' 99
הילטון ירושלים

קורס מלווי קבוצות לחו"ל

בחסות ובפיקוח: הארגון הבינלאומי
למנהלי קבוצות I.A.T.M.
ובביצוע: "יעד", הדרכה והשתלמויות.

לקבלת פרטים וטופסי הרשמה נא לפנות
אישית "יעד", רח' ילין 2, ת"א, טלפון
441239, או בכתב לת.ד. 21529, ת"א.

**אני לא תווכך בליכוד
אך אני אבחר בשלמה להט -
כראש עיריית תל-אביביפו**

דן בן-אמוץ

**עבר, הווה, עתיד
סוד הצלחה - אושר - אהבה
MERY DUGAN**

המדיום המפורסם
הגיעה לארץ.

יעוץ אך ורק לפי קביעה מראש -
טל. 234513-03, שעות: 09.00-13.00

הכסף לקרן הפרס. כאשר דיבר מנחם בגין בשפת הדינאמיט. היה קרוב מאד לאלפרד נובל.
נובל, הכימאי והתעשיין השוודי, נודע בעיקר בשל הישגו העיקרי: הוא המציא את הדינאמיט. כאשר נפטר בשנת 1896, השנה שבה כתב היציל את מדינת היהודים, הוא הקדיש את ההון שהרוויח מהמצאה קטלנית זו להענקת חמשה הפרסים השנתיים (פיזיקה, כימיה, רפואה ופיסילוגיה, סיפורת, שלום) למען הקידמה האנושית. הוא עבר בחייו את אותה הדרך שעבר — כפי שמקווים מעניקי הפרס — מנחם בגין.

קשה לפרגן. קשה לדעת מה היתה כוונתם של מעניקי הפרס הנורווגיים (ראו הנהגות). אך דבר אחד הם כבר השיגו, אם התכוונו לכך ואם לא: הם כפו על שני התתנים את החימת הסכסכה-השלום. אף אחד מן השניים שוב אינו יכול עוד להרשות לעצמו לחבל בהסכם — לא למען התחלואות ולא למען כל מטרה אחרת. פיצוץ המשאומתן בשעה זו, אחרי הענקת הפרס וערב קבלתו, היה מציג את שניהם באור מנוח, שולל מהם את הנהגה האישית הגדולה ביותר שאדם יכול לזכות בה.
הדבר כבר בלט השבוע. אל-סאדאת יותר על החזרת מישלחתו מוויינגטון

● שריהינגו והתרבות. זבולון המר, שהתייצב בשורה אחת עם אריק נתון בלחץ אנשי גוש אמונים ובלחץ שותפו למנהיגות חוג הצעירים במפד"ל, יהודה בן-מאיר. המר חושש שאם יתפטר עם עקרונותיו הוא עלול להפסיד את מנהיגות הצעירים לבן-מאיר ומשום כך היה מוכן להתפטר.
● שר המישפטים, שמואל תמיר, הצטרף במפתיע לחזית השור

● השר ללא תיק, חיים לנדאו, חסר המישקל והסמכויות בממשלה, שהוא נושא מתמיד לבדיחות והלצות בין חבריה, מנסה ליצור לעצמו עמדת השיבות בתקווה שבגין ינסה לפייסו ולרצותו.

● שריהבריות, אליעזר שושנסקי, תומך אומנם בהסכם אך הוא כפוף להתחלת סיעתו בכנסת, שלא לאשר את ההסכמים.
● שר האנרגיה והתשתית יצחק מודעי, עושה שמיניות באוויר כדי להכשיל את ההסכם כל עוד מדובר בו על הוצאת שדות-הנפט במיפרץ סואץ משליטת ישראל. מודעי יודע שברגע שישראל תותר על הנפט של סיני יישאר תפקידו בממשלה ריק מתוכן.

● השר ללא תיק, משה ניסים, ביקש "להפגין שרירים" ולהתגלות כבעל עמדה עצמאית, על רקע של מאבק כוחות פנימי בתוך המפלגה הליברלית.

● רק כאשר היה ברור, ששבעה שרים אלה יצביעו נגד אישור טיוטת ההסכם או ימנעו מהצבעה, הועלה כמעט ברגע האחרון רעיון העיבוי. היתה זו הברקה פרטית של משה דיין דווקא, שביקש להעלות אותה כפיתיון למתנגדי ההסכם. דיין היה משוכנע כי הוא יצליח להסביר לאמריקאים ולמצרים גם יחד, שההחלטה נועדה לצרכים פנימיים בלבד ושאינן בה כדי לחבל במשאומתן. הוא שזקק את הרעיון לבגין וראשי-הממשלה קנה אותו מיד.

● שניהם לא שיערו כראש איזו עקרת רוחות עוזרה ההחלטה לעורר זמה תהיה עוצמת התגובה כרפיה העולם. מה שעניין אותם היה זהו שיש רוב גדול ככל האפשר עבור אישור טיוטת ההסכם.

מ כד ההחלטות והצעות התיקון שקיבלה הממשלה בישיבה, בה אושרה טיוטת ההסכם, "עקרונית", דלפה במתכוון ובמודע החוצה רק ההחלטה על העיבוי, לולא הצילו הנורבגים את בגין, בהחלטתם לצרף אותו כשותף לפרס נובל לשלום, עלול היה העיבוי לגרום למשבר החמור ביותר בשיחות השלום. הפעם נראה היה כי האמריקאים מוכנים ליטול על עצמם את האחריות למשבר ולהפעיל לחצים על ישראל עד שתחזור בה מהחלטת העיבוי. הם ידעו כי יש בידם קלף חזק, בעזרתו הם יכולים להציג את ישראל כמי שהטשילה שוב את המ"מ במתכוון ובזדון.

אלא שחלפו רק כמה שעות מאז חזרו דיין ווייצמן לוויינגטון עד שהסתברה התרמית שמאחרי ההחלטה על העיבוי.
כד פרשת העיבוי לא היתה אלא כדוף אחד גדול שנועד לתיצורכות פנימית, כדי לכנע "אופרטיביות" את העיבוי דרושים שני נתונים יסודיים: כסף ואנשים. שני אלה אינם בנמצא כדי לכנע את העיבוי. בממשלה דובר, כביכול, על סכום של 300 מיליון ל"י, שיוקצב לצורך העיבוי. סכום זה כשלעצמו הוא מגוחך ומבוטל בהשוואה לתחשיבי מחלקת ההתישבות של הסוכנות, בהם הוערכו ההוצאות הנדרשות לעיבוי בלבד ולסלילת דרכי הרוחב בגדה. בתחשיבים אלה מדובר על הוצאה בסך של 25 מיליארד ל"י בחמש שנים למטרה זו. 300 מיליון ל"י אינם אלא טיפה בים.

אלא שגם סכום זה לא הוקצב ולא אושר. במשרד האוצר מדברים על הקצאת סכום כולל של 90 מיליון ל"י לצורך העיבוי, שגם הוא לא יוקצב אלא בעוד מיספר חודשים. בסכום זה ניתן בקרשי לשפר מעט את תנאי המגורים בכמה מהתחלואות הקיימות לקראת החורף הקרב ובא.

אבל גם אילו היתה הממשלה מחליטה לגייס משאבים ככל הניתן כדי לעבות את יישובי יהודה ושומרון היא היתה ניצבת מול שוקת ריקה בתחום המאגרי האנושי. האמת הערומה היא שאין, לא לגוש חמונים, לא לכית"ר ולא לשום תנועה התיישבותית אחרת, פוטנציאל אנושי מוצלח המוכנים לעבות את יישובי הגדה. כל הדיבורים על עניינים ותרמית גדולה אחת.

● גם עתה להצדיק את הידלדלות הזרבוואר האנושי שהטילה הממשלה לגבי עתיד יהודה ושומרון, גם מתנחלים חדשים להצטרף אליהם, הממשלה מתירה התחלואות חופשית לאות מוגה עשרות ספורות

העם בישראל, הצליחו שם ישנם עדיין רבני חדלה ככל